A°. 1844. VRIJDAG DEN

N°. 111. 13den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 12 *September* 1844.

(24072) Alzoo SIMON ABENDANON, in qualiteit als speciale Gemagtigde van WILLIAM SHIELDS, zich bij requeste heeft gewend, verzoekende om met anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging, *Brieven van Manumissie* te verleenen, aan de Slaven *Jetta*, *Sarah*, *John* en *Dugald*, aankomende genoemde W. SHIELDS.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, om binnen den bij anticipatie bepaalden tijd van *acht* dagen, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen tot het Departement der *Onbeheerde Boedels*. op Zaturdag den 14den dezer maand, des voormiddags om negen uren, van de Boedels: HENDRIK GEIJKEN en WORRIE van COBA van LABADIE. (24073)

Paramaribo, den 11 *September* 1844.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

In-Officieel Gedeelte.

Van den 6den tot en met den 11den September 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 3den, Juliana Paulina Beitel, Echtg. van Joannis Gisius, dochter.— Den 5den, Anna Sophia Driebergen, zoon. — Idem, Anna Sophia de Hart, Echtg van wijlen Franz Joseph Binz, zoon. — Idem, Merjam Isak Jacob de Meza, Echtg. van Aron Hisquias Arrias, dochter — Den 7den, Anna Catharina Elberg, Echtg van Louis Johannis Marcus, zoon — Idem, Susanna Theodora Thijm, Echtg. van George Frederik Wesenhagen, zoon. — Den 8sten, Henriette Jansie Boschman, dochter — Idem, Antoinette Kuhn, zoon. — Den 9den, Jacoba Antoinette Meijtt, dochter. — Den 10den, Mary Burns, zoon.

OVERLEDEN: Den 5den, Hugo Mattes, 22 jaren. — Idem, Hartog Mozes Levij, 50 j.— Den 6den, Abraham François Picorne, 78 j.— Den 7den Susanna Francina Maria, dochter van Carl Ludwich Hirschfeld en Jacoba Cath Flu, 1 jaar en 10 maanden. — Idem, Maria van Caupain, 65 jaren. — Idem, David Mendes Noble, 61 jaren, 8 maanden en 16 dagen. — Den 8sten, Frederika Georgina Augusta, dochter van Gradus Hubertus Honing en Maria Hendriëtta Sabina Gersom, 2 jaren en 5 maanden. — Den 9den, Eduard Ferdinand Schmidt, 22 jaren en 5 maanden. — Idem, Carel van der Heps, 56 jaren. — Idem, Heremanus Verzelf, kanonnier 1ste klasse, 39 jaren. Den 10den, Mariane Dorothea Truauf, Echtg. van Niels Otto Tank, 40 jaren en 3 maanden. Den 11den Geertruida Helena Bliekfeld 43 j. Idem, Christiaan Adolf, zoon van Anna Christina Bergamot, 1 jaar. — Idem, Miros Frederik do Neus, 46 jaren, — Den 12den, Elisabeth Apolonia, dochter van Matthijs Louis Goede en Geertruida Petronella Goede, 2 jaren en 3 maanden. — Idem, Vrouwtje Samuels, weduwe van wijlen Jacob Emanuels, 58 jaren. — Idem, Herman Fuest, Jager bij het Battaillon jagers No. 27, 28 jaren.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, de Nd. Am. Brik Amazon, Kapt. D. S. Day, naar Boston, lading: 328 vaten Malassie.

Den 11den, het Schip de Snelheid, Kapt J. J. Gorter, naar Amsterdam, lading: 129 vaten en 283 balen heele Koffij. 10 vaten en 283 balen gebroken dito, 28 balen schoone Katoen, 204 balen Cacao, 11 vaten en 2 kisten Arrowroot en 217 bossen Kwassiehout (3547 pond.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Astrea, Kapt. J A. de Lang. — Adres bij H. Degenhard — Sluit 14 dezer.

Het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint.— Adres bij C. J. Leijsner, — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.* — Sluit 14 dezer.

Het Schip Harmonie, Kapt C. A. Schönbeck. Adres bij J. F. Favereij. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.* — Sluit 14 dezer.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *4 Julij.*

(*Vervolg en slot van het artikel over de* Eenzame Opsluiting; *zie ons vorige No*)

Wij herinneren ons den toestand onzer gevangenissen, eene halve eeuw geleden; wij kennen derzelver rampzalige gesteldheid, in andere landen, uit meer verwijderde tijdperken, en den toenmaligen tragen gang der regtspleging. Wij gaan verder, en beschouwen Europa's toestand in de middel-eeuwen, die tijdperken van beroerte, twist en krijg; wij zien vorsten en edellieden, kerk- en legervoogden, in de handen hunner vijanden geraakt, vaak, gedurende lange jaren in onderaardsche kerkers, zonder arbeid, zonder lectuur, zonder toespraak hunne dagen in volslagene eenzaamheid doorbrengen; wij staren, in lateren tijd, op die menigte van staatsgevangenen, in vestingen, kasteelen en burgten, als in zoo vele bastilles, opgesloten, en tot eene schrikkelijke eenzame gevangenschap gedoemd. De *Trencken*, de *Laude's*, de *la Fayette's*, de *Silvio Pellico's* van al de tijden verschijnen voor onze verbeelding; wij aanschouwen de ongelukkige slagtoffers der inquisitie in de kerkenholen van Spanje, Portugal, Ialië, Frankrijk en elders; wij keeren tot Nederland terug, en denken aan die ongelukkigen, die, in onze kindsche dagen, aan de doodstraf ontkomen, het einde van hun leven, op eene dusgenoemde *stille plaats*, in volslagene eenzaamheid, moesten verbeiden! Wij vatten al het slechts aangestipte te zamen, en vragen: »Werd er destijds van zieken, sterfte, zelfmoord en krankzinnigheid der veroordeelden gewaagd?" Maar wij vragen meer!

Bekend zijn de strenge regelen nopens het stuk der stilzwijgendheid, die, bij onderscheidene geestelijke orden, in de Roomsch Katholijke Kerk, worden in acht genomen, bekend het eeuwige zwijgen der broeders van de orde van *la Trappe*; tevens bekend, dat de deelneming aan deze orden doorgaans op jeugdigen leeftijd haren aanvang neemt, en dat, na het afleggen der heilige gelofte, en daarop gevolgde inlijving en wijding, de verbindtenis, tot het opvolgen van de regelen der stipste stilzwijgendheid, *voor een geheel leven*, wordt aangegaan; en dit alles bekend zijnde, vragen wij »In welk klooster, waarin deze regelen gestreng werden gehandhaafd, vernam men van ziekten, sterfte, zelfmoord of krankzinnigheid? en laat het zich niet veeleer vermoeden, dat indien zich zulke treurige verschijnselen, als gevolg der strenge regelen, hadden voorgedaan, die strengheid door de Kerkvoogden, wijselijk gematigd zou zijn geworden." Ons is niets van dien aard bekend geworden, en vandaar klinkt het ons vreemd, wanneer, in dezen tijd, de genoemde onheilen, de onvermijdelijke gevolgen, niet der *eenzame* — maar *afgezonderde opsluiting* worden opgegeven, en men daardoor, als ware het, werkelijk ter straf veroordeelden in zijne bescherming neemt tegen de toepassing eener tucht, die men onmenschelijk gelieft te noemen.

Hard en zwaar is deze tucht voor den misdadiger, hetzij hij die in rijpere jaren, of reeds op jeugdigen leeftijd, ondergaat, want zij berooft hem van de gelegenheid, om zich met misdadigers te onderhouden, en daarbij de rampzalige genoegens te smaken, die het onderlinge verkeer van boosdoeners, door woord, daad en verleiding ten kwade, voor het bedorven hart oplevert. Dit te moeten derven, valt voor den onzedelijke en aan de misdaad verkleefde, zwaar en hard, want de dagelijksche toespraak van opzigters, leermeesters en andere welgezinden kan zijne grove zinnelijke neigingen en zijnen lust tot zondigen niet bevredigen. Intusschen is dat zware en harde voor den veroordeelde heilzaam in de gevolgen. Het valt voor eenen lijder ook hard en zwaar, door eene kunstbewerking, eene zijner ledematen te moeten verliezen, maar wordt daardoor zijn leven gered, dan zal hij later de ondergane amputatie als eene weldaad beschouwen; de *afgezonderde opsluiting* kan, als geneesmiddel, op den misdadiger gunstig — en, te zijner zedelijke herstelling, nuttig zijn; die wanden zijner cel maken hem wel niet beter, maar zij verhinderen, dat hij zich zelven en anderen niet slechter make, of wel door anderen onderwijs ontvange in de taktiek van misdrijf en onzedelijkheid. De stilte, die hem omgeeft; de arbeid, dien hij verrigt; de lectuur, waarmede hij onledig is; de toespraak van welgezinden; het onderwijs van zijne meesters, school- en Godsdienstleeraars — alles, in één woord, wat hem gedurig omringt, moet en zal hem tot nadenken, zelfkennis, berouw en boete opwekken en aansporen; en voelt hij, ondanks dit alles, het zware en harde van zijn lot, dan zal hij bedenken, dat hij zich zelven dat lot, geheel vrijwillig, als eene regtvaardige tuchtiging, wegens het gepleegde kwaad, op den hals heeft geladen.

Of vertoont zich *daarin* het karakter der echte menschlievendheid, dat men de straf uit de straf poogt weg te nemen? Teregt verzet zich de Philantroop tegen de eigenlijk gezegde lijfstraffen, vermits deze den mensch nevens het redelooe vee verlagen, en wel verbitteren maar niet verbeteren kunnen; maar zóó verre gaat hij niet, dat hij, uit kleingeestige vrees voor ingebeelde nadeelen, die de *afzondering der misdadigers* zou kunnen opleveren, tot verligting der straf besluit, door aan boosdoeners het noodlottig genoegen te gunnen,

om, door onderling verkeer, elkander wederkeerig diep ongelukkig te maken, want de ware Philantroop is tevens een voorstander van regt en geregtigheid.

Het gezegde is vooral van toepassing op de jeugdige veroordeelden. Bij bejaarden en bij herhaling gevonnisden is het ontaarde karakter vaak zoodanig misvormd, dat eene vervorming daarvan hoogstbezwaarlijk mag heeten; maar in kinderlijken leeftijd is het jeugdig hout, onder eene geoefende hand, te buigen en te leiden. Laat men den tijd hiertoe verloren gaan, dan is het nadeel niet te herstellen; maar benuttigt men denzelven, dan zal men, in de meeste gevallen, aan de verbetering van den jeugdigen misdadiger niet behoeven te wanhoopen. In het jeugdige hart hebben de zaden van misdrijf en zedeloosheid door gans nog geene zoo stevige wortels geschoten, dat zij als onuitroeibaar te beschouwen zijn. De middelen hiertoe geeft het stelsel van afgezonderde opsluiting, gelijk wij opmerkten, aan de hand; waarom zou men dezelve niet begeeren toe te passen? Parkhurst en la Rocquette kunnen hierbij onze vraagbaken zijn.

Of zou een middel, dat hier, bij den jeugdigen phlegmatischen Brit, elders bij den, weinig in jaren gevorderden, levendigen Franschman, gunstig werkte, op de misdadige jeugd in Nederland niet van toepassing kunnen zijn? Welke gronden zou men voor zoodanig een gevoelen kunnen aangeven? — De doorgaande levendigheid dier bandelooze knapen? Maar ontvangt deze, bij de *afgezonderde opsluiting*, niet genoeg bevrediging, door het aanleeren van eenig nuttig handwerk, het onderwijs in lezen, schrijven en rekenen, en dat in de waarheden van de Godsdienst, en in de dagelijks herhaalde gesprekken met desbevoegden? Waarvoor vreest men dan toch, indien het niet is voor eene bloote schaduw van ingebeelde onheilen?

Elke knaap, die, op deze wijze, door de ondergane straf tot betere gezindheden gebragt wordt zal eene aanwinst voor de menschheid zijn. Elke zedelijk verbeterde jongeling zal het zijne toebrengen tot de vermindering van het aantal dier ongelukkigen, die wij *thans* met geenen anderen naam weten te bestempelen, dan van leerlingen in de school van physieke en morele verbastering; en door alzoo den verderen voortgang des kwaads, bij deszelfs oorsprong, te stuiten, zal aan het dierbaar Vaderland en aan der menschheid de gewigtige dienst bewezen worden. Ziedaar onze innige overtuiging, gegrond op een bedaard, langdurig en naauwkeurig onderzoek.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *Julij*.

De aartsbisschop van Parijs is heden uitgenoodigd zich naar Neuilly te begeven ten einde te kunnen overgaan tot den doop van het kind der hertogin van Nemours, welker bevalling ieder oogenblik te gemoet gezien wordt.

De Koning heeft bij een onzer voornaamste goudsmeden eenen prachtigen beker doen vervaardigen, welke Z. M. ten geschenke wil aanbieden aan den generaal Avitabile, die onlangs uit het koningrijk Lahore is teruggekeerd. De Koning heeft op den beker de volgende woorden doen graveren: *Gegeven door Lodewijk Philips, Koning der Franschen, aan den generaal Avitabile.*

Den 7den.

In den nacht van den 11 op den 12 dezer is eene diligence tusschen Parijs en Clermont eensklaps door den bliksem opgeligt en verplaatst in een veld, dat door eene breede sloot en een verhooging van het terrein van meer dan een metre van de chaussée gescheiden was. Wagen, reizigers en paarden werden als door eene betoovering getransporteerd; de wagen is niet omgestort, de reizigers hebben geen letsel ondergaan, de drie voorste paarden waren nedergestort, maar hadden ook geen ongemak; een hevige zwavelreuk en eene groote opening in den bak van het rijtuig, die den doorgang van de elektrieke stof aanduiden, konden alleen deze verplaatsing ophelderen. De reizigers konden hunne oogen niet gelooven, toen zij uitklimmen moesten, om de diligence op den weg terug te brengen, hetwelk veel moeite en tijd vorderde. Het dagblad van Nevers verhaalt het; dit is alles, wat men nog van dit wonderlijk geval zeggen kan.

DUITSCHE POST.

VAN DE OOSTZEE, 25 *Junij*.

In de *Allg. Pr. Ztg.* is sprake geweest van eene verbinding der Ems met Lippe en Rijn, door middel van een ijzeren spoorweg, de belangrijkheid, welke zoodanige onderneming voor de havens der Oostzee zoude hebben, kan niet geloochend worden. Nederland was vroeger de korenschuur van Europa, aldaar verzorgden zich de Rijnlanden, als er schaarschte ontstond. Het geval is omgekeerd, sedert de Nederlandsche wetgeving den misslag begint, in eenen handeldrijvenden staat eenzijdig de belangen van den landbouw te beschermen, en het tolverbond den invoer van vreemd graan met 9 thlr. per last bezwaarde. Waren niet ten jare 1843 de koninklijke magazijnen aan den Rijn geopend geworden, alsdan zoude eene droevige ondervinding geleerd hebben, hoe zeer eene onafhankelijke gemeenschap tusschen de Oostzee en het westen noodig is.

CHRISTIANIA, 2 *Julij*.

De koninklijke verordening wegens de nationale vlag heeft alhier de uitbundigste vreugde verwekt. De *Reichszeitung* meldt daarover het volgende: »In den schouwburg, alwaar zich de tijding als eenloopend vuur verspreidde daar een 40tal exemplaren van het Koninklijke besluit rondliepen, werd na de voorstelling het *Vlaggenlied*, onder accompagnement van het orkest, gezongen, waarop uit duizend monden het hurrah! voor de vlag en voor den koning weergalmde; vervolgens werd het bekroonde volkslied gezongen; de gordijn bleef opgehaald, en geheel het theaterpersoneel nam met het verzameld publiek deel in het *gezang*. De Umestandaard zal ter gelegenheid van 's konings geboortedag, den 4den dezer, op de vesting Akershuis geheschen worden; ten 12 ure zal op dien dag groote parade worden gehouden, en als de weersgesteldheid gunstig blijft, zal die dag ontwijfeld gevierd worden als een feest, hetwelk alle sympathien vereenigt."

KEULEN, 3 *Julij*.

Ons handelspubliek houdt zich nog altijd bezig met het aanzienlijke bankroet van den Saksischen olie-speculant, waardoor, gelijk wij reeds gemeld hebben, alhier eenige huizen gevoelig zijn getroffen geworden. Er komen alhier faillissementen voor, die duidelijk bewijzen, dat het Fransche *Code de Commerce* in de meeste gevallen te zacht is; zoodat voor eenige weken een huis alhier is gefailleerd, en wel ten derden male, waarbij zich meer dan 100,000 thr. schulden voordeden, terwijl het geheele vermogen geene 300 thlr. bedraagt, omdat men in zekerheid heeft weten te brengen, al wat bij mogelijkheid slechts te redden was. En zulke heden gaan ongestreft rond, terwijl de arme man, die om zijnen honger te stillen, door den vreeselijksten nood gedreven, met inbraak bij een' bakker een brood van vijf grosschen steelt, tot vijfjarige opsluiting in een tuchthuis wordt veroordeeld! Zulke schreeuwende gebreken der wet eischen wel voorzeker eene hervorming.

VAN DEN MAIN, 5 *Julij*.

De berigten, in onze mededeeling van 2 dezer vervat, met betrekking tot de beraadslagingen der conferentie van de Spaansche ministers in Barcelona bekomen door de jongste berigten, die uit Parijs, van dezelfde zijde waarvan de eerste meldingen kwamen, overgemaakt zijn, eene nadere bevestiging. De ministerraad heeft zich, naar men verneemt, op het beslissendst tegen het, door de voorstellen van Don Carlos ter sprake gebragte ontwerp eener echtverbindtenis tusschen de koningin Isabella en den prins van Asturie verklaard. In stede daarvan, wordt thans een ander huwelijks-ontwerp gezegd, op het tapijt te zijn gekomen; het zoude namelijk met bepaalde zekerheid kunnen aangenomen worden, dat van alle andererzijdsche aanzoeken om de hand der koningin Isabella, de candidatuur van den graaf Trapani, uit het Napelsche vorstelijk geslacht, in dit oogenblik de meeste kansen van welslagen voor zich heeft. Voorbereidende onderhandelingen met betrekking tot dit huwelijksplan, waarvan inzonderheid de graaf Bresson gezegd wordt een groot voorstander te zijn, waren in den jongsten tijd te Parijs, alwaar zij nu eenige maanden geleden in stremming schenen geraakt te zijn, weder hervat en met des te grooter ijver voortgezet geworden, daar men aan het Fransche hof, zoo als verzekerd wordt, een bijzonder belang er aan hecht, dat de Spaansche huwelijkskwestie op het spoedigst mogelijk hare oplossing te gemoet gevoerd worde. De onderhavige onderhandelingen worden gezegd, uitkomsten gehad te hebben, op grond van welke men zou mogen aannemen, dat het thans loopende jaar niet ten einde zal gaan, zonder dat de koningin Isabella zal gehuwd zijn. De koningin-moeder, Christina, zelve zoude, zegt men, den wensch voeden, dat de koningin, hare dochter, binnen den kortstmogelijken tijd in het huwelijk trede, en wel zulks uit de gemakkelijk te verklaren beweegreden, om zich niet aan de verdenking bloot te stellen, dat zij in een heerschzuchtig doel de aanzoeken om de hand van Isabella zocht af te weren en te stuiten. De verloving der koningin Isabella met den zeventienjarigen graaf Trapani zoude overigens op den invloed der koningin-moeder, zoo als zij ook schijnt te onderstellen, weinig inbreuk doen. De aan het begin dezes vermelde mededeelingen spreken van eene verlofreis, welke de Fransche gezant aan het Spaansche hof, de graaf Bresson, waarschijnlijk reeds in deze laatste dagen van Barcelona naar Italie zal ondernomen hebben, en welke hij tot Napels schijnt te willen voortzetten. Het is wel te onderstellen, dat de graaf Bresson, bij alle voorzorgen voor zijne uitspanning, gedurende zijn verblijf te Napels nog wel den tijd zal kunnen overhouden, om de preliminairen van het huwelijks contract der Koningin Isabella met den broeder van den Koning der beide Siciliën volkomen tot stand te brengen.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.